

ונסוד הרבר - פעמים שנמצאת עמהון, לא תקח הארץ. עםם, נאמר עליהם לא תקח הארץ. ובפעמים שלא נמצאת עמהם - שלוח תשלוח את הארץ. אפרחים - אלו בעלי בעליך משנה. או ביצים - אלו בעלי מקרא. וכאלו שלא קובעים את למודם - שלוח תשלוח את הארץ. אבל באלו שקובעים למודם - לא תקח הארץ על הבנינים. ואית מאירי הלוות, דידמינו לפכבייא, הָא הוא דכתיב, (דניאל יב) ומצדיקי הרבים לפוכבים לעולם ועד. אלא Cainon ככבייא דעתך לאתי, Cainon לעולם ועד קיימי תדר.

ויאמר אליהם נעשה אדם (בראשית א). אמר שהשלימו את עבודתם כל אמן ואמן, אמר להם הקדוש ברוך הוא: מעשה אמונות אחד יש לי לעשותות שיחיה שטרך לכלנו. התחרבו כלכם כאחד לעשות בו כל אחד ואחד ממלחקו, ואני אשתחפר עמם לחת לו ממלחקי. וזהו שנאמר נעשה אדם בצלמו בדמותנו. ובארוחו חכמים, שאין אדם אלא ישראל. וזה שפטוב (יחזקאל לד) ואתנו צאי צאן מרעהינו אדם אתם. אתם אלה עובי כוכבים מצלות. ומה שזה ההלם (קמט) ישמח ישראל בעשי.

אמר המנורה הקדושה, ודאי אותו פנא שנעלם בסלע של הנחש אמר ואת, שכתוב בו איתן מושבך ושים בסלע קנק. ששלשה אבות נקרו או איתנים, והרביעי - איתן מושבך. שבוי מתישבת הלהקה, שנאמר בה הלהקה למשה משני. שהוא מתרפשת על ששים ורבעו של ישראל ומאריך להם בתורה בשמש (יריע) שמתבסה בלילה ומאריך כל כוכבים ימלות. ואין לילה אלא גלות, והיא יעשה על שבעים (בראשית מה) הבקר אור. הבקר של

ורוזה דמלחה, ומניין דاشתבחת עמהון, לא תקח הארץ. ומנין דלא אשתבחת עמהון, שלוח תשלוח את הארץ. אפרחים אלין מאירי משנה. או ביצים, מאירי מקריא באلين שלא קבועין למועדיו, שלוח תשלוח את הארץ. אבל באلين קבועין למועדיו, לא תקח הארץ על הבנינים. ואית מאירי הלוות, דידמינו לפכבייא, הָא הוא דכתיב, (דניאל יב) ומצדיקי הרבים לפוכבים לעולם ועד. לאו לפוכבים, דאתמר בהון (ישעה לד) וכל צבאים יוביל. אלא Cainon ככבייא דעתך לאתי, Cainon לעולם ועד קיימי תדר.

ויאמר אלהים נעשה אדם, (בראשית א) בפרק דASHLIMO לעבירתייהו כל אומן ואומן, אמר לוין קרשא בריך הוא, אומנותא חדא אית לי למעד, דיהא שותפה דבלנא. אתחברו בלבכו בחדא, למעד ביה כל אחד ואחד מחולקא דיליה, ואנא אשתחוף עמכון, למיחב ליה מחולקא דילי. ויהינו נעשה אדם בצלמו פדומתנו. ואוקמיה רבנן, דלית אדם אלא ישראל, הָא הוא דכתיב, (יחזקאל לד) ואתנו צאי צאן מרעהינו אדם אתם. אתם אדם, ולא עובי כוכבים ומלות. ובגין דא (תחלים קמט) ישמח ישראל בעשי.

אמר בוצינה קידישא, ודאי ההוא תנא דאתטרם בסלע דחויה אמר דא, דכתיב ביה איתן מושבך ושים בסלע קנק. דביה מתיישבא הלהקה, דאתטרם בה הלהקה למשה משני. דאייהו אתחפש על שתין רבוא דישראל, ונהייר לוין באורייתא, כשם שא (לסתרא) דאתפסי בלילה, ונהייר לכל ככבייא ומצלוי. ולית ליליא אלא גלויה, וראייה (ישעה כא) שמר מה מלילה שמר מה מליל. ואתגליא ביממא, דאתטרם (בראשית מד) הבקר אור, בקר דאברהם, דאתטרם ביה (שמות ט) ובקר וראיתם אה בבוד ג'. (רות ג) חי יי שכבי עד הבקר.

כ) שמר מה מלילה שמר מה מליל. ומתגלה ביום, שנאמר בירום, ומתקבב בלילה (שמות ט) ובקר וראיתם אה בבוד אברהם, שנאמר בו (שמות ט) ובקר וראיתם אה בבוד ה. (רות ג) חי ה' שכבי עד הבקר.